

TEZAU LITURGIC

17 IUNIE

**SLUJBA
SF. DIACON-MUCENIC
ISAURUS
DE LA
APOLONIADA**

ATENA, 2010

17 ΙΟΥΝΙΟΣ ΙΣΑΥΡΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν
Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος
α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πιστῶς συνδράμωμεν, ἐν τῇ
πανηγύρει, τοῦ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ τοῦτων
ἐγκωμίοις ἀσματικοῖς, καὶ ἱεροῖς καταστέψωμεν,
ἀποσοβοῦντα δαιμόνων τὰς προσβολάς, καὶ
παθήματα ἰώμενον. *(Δίς)*

Ὁ Ἀθλοφόρος Κυρίου ἔνδοξος Ἰσαυρος, διδάσκον
ἐν σπηλαίῳ, τοὺς συναθλητᾶς ἔξη· Φίλικα Περεγρίνον
καὶ τοὺς λοιπούς, σὺν τῷ Ἑρμείᾳ φθεγγόμενος, πρὸς
τὰ παρόντα μὴ βλέπειν ὄντα φθαρτά, ἀλλ' ἐλπίζειν
πρὸς τὰ μέλλοντα. *(Δίς)*

Ἰερωσύνη κοσμήσας πρότερον Ἄγιε, Θεὸς ὁ πρὸ
αἰῶνων, σὲ ἐδόξασε Πάτερ, ὕστερον δὲ πάλιν
πανευλαβῶς, τῷ μαρτυρίῳ κατέστεψε· ὅθεν δυσώπει
ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην
πιστῶς.

Ἡ παμμακάριστος ὄντος σὲ καθηγίασε, Τριάς ἡ
παναγία, ἣν δυσώπει ἀπαύστως, παράσχειν τοῖς σοῖς
δούλοις ἀγιασμόν, καὶ παισισμάτων τὴν λύτρωσιν, καὶ

τῆς μελλούσης κολάσεως καὶ πυρός, τοῦ αἰωνίου πάντας ρύσασθαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀνέτειλε σήμερον ὑπὲρ ἥλιον, ἡ πανέορτος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Ἱεροδιακόνου Ἰσαύρου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας σελαγίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δεῦτε οὖν ὧ φιλομάρτυρες συνελθόντες ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις, Ἀθηνῶν τὸ καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης πάσης τὸ ἀγαλλίαμα· χαίροις, ὁ τὰς τῶν τυράννων βασάνους μὴ πτοηθεὶς ἀλλὰ γενναίως ταύτας ὑπενεγκῶν· χαίροις, ὁ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας, καὶ τὴν κάραν ἐκτιμηθεὶς. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἀπολαβῶν· καθαρῶς ἐποπτεύεις Χριστὸν τὸν Κύριον, Ὃν ἰκέτευε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Ἐλισάβητ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπίασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην, θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σῶσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενου τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ' 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ

εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Ἀγῶνα καλὸν ἀγωνισάμενος, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως τετελεκῶς Ἱεροδιάκονε Ἰσαυρε, ἐν ὑψίστοις μετὰ τῶν ἄνω Ταγμάτων συνηριθμήθης· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις Ἀθηναίων, ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίσει λαμπροφοροῦσα Ἰσαυρον τὸν πανένδοξον Ἀθλητὴν, καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν, ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων ἰάσεις καθορῶσα καὶ βλέπε καταράσοντα, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραζον· Κύριε δόξα Σοι.

Ὁ αὐτός.

Τῇ τῶν ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παρούσαν φαιδρύνομεν ἡμέρα, καὶ ἠχήσωμεν τὰ τοῦ Μάρτυρος ἀγωνίσματα· πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν ὁ Μάρτυς Ἰσαυρος, καὶ γὰρ ταῖς τῶν τυράννων ἐπιφοραῖς, ἀνδρείως ἔλων πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ἤλατο, καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενον· Τὸν Σωτῆρα δυσώπει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τὸν νοερὸν φωστήρα τῆς πίστεως, Ἰσαυρον τιμήσωμεν, ὅτι ἤλεγξε βασιλέα τὸν ἔχθιστον, καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβε τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰάσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστῶς προστρεχόντων ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Ἰσαυρε, τῆ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου κατήσχυνας, Ἀπολλωνίου τὸν τύραννον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵπως ἴλεος γενήσεται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἐκραταιώθη ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς κατ' ἐχθρῶν, ὡς φωστὴρ κοσμικὸς ἐξαλάμπει ὁ εὐσθενῆς καὶ ἄριστος Ἀθλοφόρος, Ἰσαυρος ὁ ἔνδοξος· τοῦτου ἔκλινε τὰ νῶτα ἢ πονηρὰ φάλαγξ τῶν δαιμόνων, τοῦτον ἐξεπλάγησαν τύραννοι καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι, ὀρῶντες τὸν ἀσώματον μετὰ σαρκὸς πατούμενον· τῶν δὲ πιστῶν ἢ Ἐκκλησία, πανεόρτων ἑορτὴν, καὶ κοσμικὴν καρμονὴν ἐπιτελοῦσα· βοᾷ ὁ ἀσθενεῖα σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρόν, ταῖς πρεσβείαις Κύριε τοῦ Ἀθλοφόρου, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην· Τὶ παραγέγονας πρὸς με, ἢ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην, σὺ τὸν νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην, σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι,
καὶ εἰρκτῆ συγκλειόμενοι, ξίφεσι

κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτω, θνήσκοντες
θανάτω, οὐκ ἀπηρνήσασθε Χριστόν, οὐ τοῖς ξοάνοις
σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἤξιώθητε, τῆς οὐρανόου
λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων
μακάριοι.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ἰσαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ στερρὸς Ἰννοκέντιος, καὶ
ὁ θεῖος Βασίλειος, Φῆλιξ ὁ θαυμάσιος,
ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανῶσαντες
τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θεῖαις λαμπρότησι, πιστῶς
μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες,
καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ὑμῶν πάντοτε.

*Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.*

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα,
ἢ σορὸς ὑμῶν δέδεικται, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν
παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ
ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγ
αλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου
θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου τέρπου καὶ χόρευε, ἢ τῶν Ἀθηνῶν πόλις
· ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεφύη καρπὸς εὐκλεέστατος, ὁ
πανένδοξος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, Ἱεροδιάκονος
Ἰσαυρος· τὰς γὰρ μηχανὰς τοῦ δεινοῦ τυράννου
ἀνδρείως καταπατήσας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους
ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο, κηρύξας τοῖς λαοῖς,
σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Τριουπόστατον

Θεότητα. Διὸ καὶ ἡμεῖς, ἐν παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τοῦτον δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν, πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν, ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὡς ἐννεάριθμον, τοῦ Λόγου σύνταγμα, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας, κατετροπώσαντο, Ἰσαυρος Φήλιξ σὺν αὐτοῖς, Ἑρμείας καὶ Περεγρίνος, ἅμα Ἰννοκέντιος, Μανουὴλ καὶ Βασίλειος, Ἰσμαὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος· διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, εὔρον ὡς Μάρτυρες Κυρίου.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σῆ κορυφῇ, Ἰσαυρε μεγαλώνυμε τῆς δωρεὰς τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων συνόμιλε· σὺν γὰρ Ἀπολλωνίου, ἀπελέγξας μανίαν, ἔλαβες δὲ τὴν χάριν, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, Χριστὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς καλὸς στρατιώτης ἀνδραγαθῶν, τὴν ὀρφὴν καὶ τὸ
θράσος τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἄγιε, καὶ τοῖς
πᾶσιν ἐκήρυξας, μίαν σέβειν Τριάδα, Πατέρα
προάναρχον, καὶ τὸν τοῦτου Λόγον, καὶ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον, μίαν Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, καὶ μίαν
ἐνεργείαν, τὴν κρατούσαν τὰ σύμπαντα, καὶ σαφῶς
διηθύνουσαν, ταύτην μὴ ἐλλίπης, πρεσβεύει ἀεὶ τῶν
παισμάτων, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος
τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον
κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν
λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον,
ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη· τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις

τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ.
Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν
δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον
Τόκον σου.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Πρὸς τὸ στάδιον ὅτε ὁ Ἀθλητής, ἐπορευοῦ ἀθλήσαι
ὑπὲρ Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ Τάγματα, ἀοράτως σε
Ἰσαυρε, ἐδορυφόρος τότε, ὁμοῦ καὶ ἐνίσχυε, ἐνέδρας
τῶν δαιμόνων ἀπάσας διώκοντα· ὅτε δὲ ἀνδρείως,
ἀγωνίζεσθαι ἤρξω, δεινῶς τιρωσκόμενος,
πολυτρόποις κολάσεσι, τότε νίκης τῶν ἀφθάρτων,
πλέκειν ἤρξαντο στέφανον· ὃν μετὰ τὸ τέλος τῆς σῆς,
διὰ ξίφους γενναῖας ἀθλήσεως, ἀναδέδησαι ὑπὲρ
αὐτοῦ τοῦ Δεσπότη σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀκράντου σου
μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν
ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες πρὸς σέ
καταφεύγομεν, ἰλασμόν παισμάτων αἰτούμενοι
Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ
πάσης κολάσεως τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίσει
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι
πᾶσι Κόρη ἄφεισιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ
σου.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.*

Τὴν γενναιότητα, τῆς καρτερίας σου, καὶ τὸ
ὑπέρμετρον, τὸ τῆς ἀνδρείας σου, ὁ δικαστῆς
καταπλαγείς, ἐβόα τοῖς ὑπηρέταις· ποῖον
κολαστήριον, προσαγάγω τῷ Μάρτυρι, τῆδε
ἀπεργάσωμαι, ἀπορῶ καὶ ἐκπλήττομαι· διὸ
ἀποτμηθῆναι προστάτει, ξίφει τὴν κάραν σου Ἰσαυρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ
ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ
καταπλαγείς ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον,
προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ
ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον: *Θαυμαστὸς ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις
Αὐτοῦ.*

Στ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.*

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...
Χαριστήριον ᾠδὴν ἢ Ἐκκλησία, Ἰσαυρε Μάρτυς,
πορφυρωμένη αἵμασι τοῖς σοῖς ἀναμέλπει σοι σοφέ,
πανηγυρίζουσα.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὓ ἢ
Ἀκροστιχίς: Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενῆς φάνηθί μοι. Ἐν
δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Γρηγορίου. Ἐλλείποντος
τοῦ πρώτου Ρ, διὰ τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκτάριθμον.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα,
ἐλεῆσαι με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας
μάκαρ ῥύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν
τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι καλεποῖς, καὶ πλήθει
κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ· Ἰσαυρε θεόφρον
πρόστηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Ἀθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ,
ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῆ, γενοῦ δὲ καὶ σκέπη
καὶ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε,
Ἰσαυρε.

Θεοτοκίου

Γυμνῶν ἀρετῶν με
καταστολῆς, εὐρῶν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν,
ἢ τὸν ἱατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου
θεράπευσον τραύματα.

Ῥδὴ γ'. Σὸ εἶ τὸ σερῆωμα.

Ἄνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν
δώρησαι, σῶζων ἡμᾶς, πάσης
ἐπιηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων,
ἢ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπά, παύει
τῶν ἀνθρώπων, ἀρρωστήματα, Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα·
διὸ βοῶ· λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίου

Ἦνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα,
ὄλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ἠὺδόκησεν.

Κάθισμα Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνειλημμένοι, ὧ ὑπέρμαχοι
τοῦ Δυρραχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται στερρόψυχοι,
Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθείλετε, καὶ Τριποντίου
τὸ σέβας ἠσχύνετε, νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ
Θεοῦδεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη
πάναγνε, Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι
Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,
ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις
νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ψδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἵψωθεὶς ἀπονοία μου, ὀλισθήσας πάθεισι
κατενήνεγμαι, ἔγειρόν με κατακείμενον, ἐν
βυθῷ θεόφρον ἀπογνώσεως.

Σὲ πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρουρόν μου
καὶ καταφύγιον, πρόστηθί μου μὴ παρίδης με,
ἐν ἡμέρα θλίψεως καὶ σῶσόν με.

Ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστάτην σε τὸν
θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ καταλίπης με,
ἐχθρῶν ἐπιηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίου

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σὺ μου
πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς
Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

Ψδὴ ε'. Ἴνα τὶ με ἀπόσω.

Υἱὸς ὄφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπον
φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται
καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός·
διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με τὸν γνώμη τυφλώπτοντα.

Μὴ παρίδης με Μάρτυς, πίστει σοι
προστρέχοντα, μηδὲ ἀπόση με· γλώσση γὰρ
δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με
φθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν
δοῦλον, ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἄγιε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν
προστάτην μου, ἐν παντὶ με τόπω
καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἄγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ

έναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐπιηρείας ἐλπίδα μου
θέμενον.

Θεοτοκίου

Ὅλον ἐμὲ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε
Θεὸς ὁ πλάστης μου, ὃν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτιρῆσαι
λαὸν ἀμαρτάνοντα, διασῶσαι
κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς
σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας
μου τὰ πάθη θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων μὲ
ῤῥῆσαι, καὶ ἐπιηρείας ἀπάσης καὶ θλίψεως, καὶ δεῖξόν
με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων
ὑπέρτερον.

Ἦγίασέ σε ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεὸς ὃν
δυσώπει, ἀγιασμόν, τοῖς σοῖς
δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ παισιμάτων τὴν
λύτρωσιν· προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ,
ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναί με τὸν πολλὰ σε ποθοῦντα, πολυπόθητε
εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν καλόν μου
προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι ἅγιε,
Ἰσαυρε. Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παντοίας ἀνάγκης
με λύτρωσαι.

Θεοτοκίου

Ῥανίσι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα
παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοός, ἐκτροπὰς σαῖς

πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε
θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν
μου κλυδώνιον πάναγνε.

Κουτάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Ἀθήνα σήμερον, περιχαρῶς ἐορτάζει, σὺν αὐτῇ δὲ
ἅπασα, Ἀπολλωνία θαυμάζει, λείψανα, τοῦ
Ἀθλοφόρου ἐγκωμιάζει, ταῦτα δέ, μεγαλοφώνως
φαιδρῶς κραυγάζει· χαίροις φύλαξ σοῖς πατρίδος,
Ἰσαυρε Μάρτυς, Χριστοῦ πανθαύμαστε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου Ἀθλητὴν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ
φίλον τῆς Τριάδος καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων καὶ
μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ· ἄσμασι ἐν πίστει συνελθόντες οἱ
πιστοὶ, χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίρονταις αὐτοῦ
τὰ παλαίσματα καὶ τὰς ἀριστείας, τοὺς πόνους οὓς
ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, αἰτούμενοι
τυχεῖν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνονος ζωῆς τοῦ
Παραδείσου, ἔνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν
κραζόντων· χαίροις φύλαξ σοῖς πατρίδος, Ἰσαυρε
Μάρτυς, Χριστοῦ πανθαύμαστε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Βασιλείου,
Ἰννοκεντίου, Φίλικος, Ἑρμείου καὶ Περεγρίνου.

Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συνάθλω πεντάδι,

σαύρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσου.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἰσαυρε,
Ἰννοκέντιε θεῖε, Φῆλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρῖνε
σοφέ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων
λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ἡμᾶς.

Ἀστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης
μειοῦντες ὄφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχὴν μου
γνώμη τυφλώπτουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε,
τῆς ἀγνωσίας ἀκλύν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινὴν μου
ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες
θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρῖνε Ἰσαυρε
Βασίλειε, Φῆλιξ Ἑρμεία κλεινὴ καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίου

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία
Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομήτορ
διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος,
προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἦγλαϊσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου
θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων
στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς
σφαγῆς, καὶ Ἰερωσύνης, καλλυνόμενος
δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν ἀεὶ ἐκδυσώπει, κοσμηῆσαι
σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεις ὁ δειλαιος, ἠδονῶν τῷ ἐκπτώματι,
ἔρριμμαί εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον, πανένδοξε,
Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμέ ἐπίβλεπον, δεῖξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν
θαυμάτων σου χάριν, βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύμου
προστάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρεῖους
δούλους.

Ἰερwsύνη πρότερον, κοσμηθεῖς ἱερώτατε, καὶ διακον
ήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ
ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεῖς,
Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κάμοῦ τὸν ὕμνον, ὡς
θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστη, καὶ σῶσόν
με λιταῖς σου.

Θεοτοκίου

Ὁ τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλλωπίσας
Θεός, ἄλλον οὐρανὸν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ
σοῦ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς
θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς
προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν
θείων, μὴ τυχῶν δωρεῶν σου.

Ἦδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεῖς, ἐκ
Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας
καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς
καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν·
διὸ κάμοι παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὁ θεῖος καὶ σεβάσιμος σου ναός, τὸ πολύτιμον ἅγιον σῶμά σου, ὡς θησαυρόν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ καγὼ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θεῷ τάφῳ σου.

Ἴδου Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμών, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι οὖν, πάντοτε θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάση τῇ οἰκουμένῃ, κάμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίου

ὑπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, παισιμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖςικετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὅρων σου τὸ ἀήτητον, Μεγαλομάρτυς Ἰσαυρε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πείραν ἐχώρεις, ὄν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ οὐπερ ἐνήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ ναῦ στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστη.

Θεοτοκίου.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου, ἐν ᾧ Πατὴρ

ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Αἶνοι. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, συνδραμοῦσαι πανδημεῖ, πάσαι στρατιαῖ τῶν Ἀγγέλων, αἱ μὲν ἐπόμεναι, αἱ δὲ προηγούμεναι, δεῦτε προπέμψατε, ἀπὸ γῆς εἰς οὐράνια, τὸν θεῖον ὀπλίτην, τοῦ Χριστοῦ τὸν Μάρτυρα, τὸν θεῖον Ἰσαυρον, ἥκει, μεθ' ἡμῶν γὰρ ἀπάντων, ἵνα συγχορευεῖ καὶ ψάλλει· δόξα Σοι Τριάς Θεὲ Τρισάγιε. (Δίς)

Δεῦτε, συνελθόντες εὐκλεῶς, ἅπας διακόνων ὁ δῆμος, ἔνδοξε στέφανε, Ἅγιε Λαυρέντιε, Εὐπλε αἰοίδιμε, ὑπαντήσατε χαίροντες, Ἰσαυρον τὸν θεῖον, Ἱεροδιάκονον καὶ ὑποδέξασθε, ὅπου, αἱ μοναὶ ὑμῶν πάντων, ἥκει γὰρ ὑμῖν συσκηνώσαι, ὅπου Βασιλεία ἡ ἀνέσπερος.

Δεῦτε, ὁ χριστῶνυμος λαός, δεῦτε καὶ κροτήσωμεν ἅμα, δεῦτε συγχάρητε, Ἰσαυρος ὁ ἔνδοξος, τῶν Ἀθηναίων βλαστός, τὴν κατείφην ἔλυσεν, ἢ πρὶν ἡμᾶς εἶχεν, καὶ εἰς τὸ φαιδρότερον πάντα μετείνηκεν, ἥδη γὰρ νικᾷ τὰ βελτίω, ἥδη εἰς αὐτῶν κατεπόθη, ἐναποπνιγεῖς τοῖς τούτου αἵμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Συγχάρηται ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Μαρτύρων χοροστασίαι, στρατιώτης γὰρ Χριστοῦ, καὶ τῆς πίστεως προστάτης, ὁ πάνσοφος διάκονος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν ἡμέρα, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει· ὅθεν καταχρέως

εὐφημοῦντος, αὐτὸν βοήσωμεν· φύλαξον ἡμᾶς ταῖς
πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, ἔνδοξε Ἰσαυρε
μακάριε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν
ἐλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου ὡς ἀστήρ φαινός. Σήμερον
Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας,
Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα
τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ
γαστρὸς στειρωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ κόσμου τὴν
λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Ἐφερὲς βασάνους ὑπὲρ Χριστοῦ, παρὰ τῶν
τυράννων, ιερῶτατε Ἀθλητὰ· ὄθεν ὁ Δεσπότης,
ἐμείψατό σε Μάρτυς, χαρίσμασι παντοίοις, Ἅγιε
Ἰσαυρε.

Ἀπὸ σῶν αἱμάτων ἀθλητικῶν, αὔρας μυριπνόους,
αἰσθανόμενοι ἐν τῷ σῷ, Ἰσαυρε τεμένει, λαμβάνομεν
ιάσεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· ὄθεν τιμῶμέν σε.

